



Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 79/16

V Lucemburku dne 19. července 2016

Stanovisko generálního advokáta ve spojených věcech C-203/15 Tele2 Sverige AB v. Post-och telestyrelsen a C-698/15 Secretary of State for Home Department v. Tom Watson a další

Podle názoru generálního advokáta Saugmandsgaarda Øe může být obecná povinnost k uchovávání údajů uložená členským státem poskytovatelům služeb elektronických komunikací v souladu s unijním právem

Je však nezbytné, aby tato povinnost byla ohraničena striktními zárukami.

Soudní dvůr ve svém rozsudku Digital Rights Ireland z roku 2014¹ konstatoval neplatnost směrnice o uchovávání určitých údajů² z důvodu, že obecná povinnost uchovávat určité údaje uložená touto směrnicí představovala závažný zásah do základních práv na ochranu soukromí a ochranu osobních údajů, a dále z důvodu, že se tato úprava neomezovala jen na to, co je naprosto nezbytné k boji proti závažným trestným činům.

Po vydání tohoto rozsudku byly Soudnímu dvoru předloženy dvě věci, které se týkají obecné povinnosti, uložené ve Švédsku a ve Spojeném království poskytovatelům telekomunikačních služeb uchovávat údaje týkající se elektronické komunikace. Soudní dvůr má tedy příležitost upřesnit výklad, který je třeba dát rozsudku Digital Rights Ireland ve *vnitrostátním kontextu*.

Den po vyhlášení rozsudku Digital Rights Ireland oznámila společnost Tele2 Sverige, činná v oblasti telekomunikací, švédskému orgánu dozoru nad poštami a telekomunikacemi své rozhodnutí již nadále neuchovávat údaje a též svůj záměr vymazat údaje již zaznamenané (věc C-203/15). Švédská právní úprava totiž poskytovatele služeb elektronické komunikace nutí k uchovávání určitých údajů o jejich předplatitelích, které mají osobní povahu.

Ve věci C-698/15 Tom Watson, Peter Brice a Geoffrey Lewis podali žaloby proti britské úpravě uchovávání údajů, která umožňuje ministrovi vnitra uložit poskytovatelům veřejných telekomunikačních služeb povinnost uchovávat veškeré údaje o komunikaci po dobu v maximální délce dvanácti měsíců. Je však vyloučeno uchovávání obsahu komunikace.

Soudní dvůr, na který se obrátily Kammarrätten i Stockholm (odvolací správní soud ve Stockholmu, Švédsko) a Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (civilní senát odvolacího soudu pro Anglii a Wales, Spojené království), je žádán, aby se vyslovil k tomu, zda vnitrostátní právní úpravy, které ukládají poskytovatelům obecnou povinnost uchovávat údaje, jsou slučitelné s unijním právem (zejména se směrnicí o „soukromí a elektronických komunikacích“³ a některými ustanoveními Listiny základních práv EU⁴).

Ve svém stanovisku z dnešního dne generální advokát Henrik Saugmandsgaard Øe nejprve vymezuje kategorie údajů, na které se ve Švédsku a Spojeném království vztahuje obecná povinnost uchovávání. Jedná se o údaje, které umožňují identifikovat a lokalizovat zdroj a cíl komunikace, údaje týkající se data, času a doby trvání komunikace, jakož i údaje umožňující určit

¹ Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. dubna 2014, *Digital Rights Ireland a další* (C-293/12 et C-594/12, viz [TZ č. 54/14](#)).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES (Úř. věst. 2006, L 105, s. 54).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Úř. věst. 2002, L 201, s. 37; Zvl. vyd. 13/29, s. 514), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009 (Úř. věst. 2009, L 337, s. 11).

⁴ Články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie.

druh komunikace a druh použitého komunikačního zařízení. Ve Švédsku ani ve Spojeném království se tato povinnost k uchovávání údajů nevztahuje na obsah komunikace.

Generální advokát je toho názoru, že **obecná povinnost uchovávat údaje může být slučitelná s unijním právem. Využití možnosti, dané členskými státy, uložit takovou povinnost však podléhá požadavku splnění přísných podmínek.** Je na vnitrostátních soudech, aby ověřily ve světle všech relevantních vlastností vnitrostátních právních úprav, zda jsou tyto požadavky splněny.

Zprvée obecná povinnost k uchovávání údajů, jakož i doprovodné záruky musejí být stanoveny legislativními nebo nařizovacími opatřeními, která jsou dostupná, předvídatelná a poskytují odpovídající ochranu proti svévoli.

Zadruhé daná **povinnost musí respektovat podstatu práva na soukromí, jakož i práva na ochranu osobních údajů zakotvených v Listině.**

Zatřetí generální advokát připomíná, že unijní právo vyžaduje, aby jakýkoli zásah do základních práv sledoval cíl obecného zájmu. Má za to, že **jediným cílem obecného zájmu, který může odůvodnit obecnou povinnost uchovávat údaje je boj proti závažným trestným činům**, na rozdíl od boje proti ostatním trestným činům nebo řádného průběhu jiných než trestních řízení.

Začtvrté **obecná povinnost uchovávat údaje se musí omezovat jen na to, co je naprosto nezbytné pro boj proti závažným trestným činům**, což znamená, že nesmí existovat jiné opatření nebo kombinace opatření, které by bylo stejně účinné a zároveň méně zasahovalo do základních práv. Generální advokát dále zdůrazňuje, že **tato povinnost musí splňovat podmínky uvedené v rozsudku Digital Rights Ireland⁵**, pokud jde o přístup k údajům, dobu uchovávání, jakož i ochranu a bezpečnost údajů tak, aby zásah do základních práv byl omezen jen na to, co je naprosto nezbytné.

Konečně, **obecná povinnost uchovávat údaje musí být v demokratické společnosti přiměřená sledovanému cíli spočívajícímu v boji proti závažným trestným činům**, což znamená, že závažná rizika vyvolávaná touto povinností v demokratické společnosti nesmějí být neúměrná ve srovnání s výhodami, které z ní plynou v boji proti závažným trestným činům.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

⁵ Povinnost musí být doprovázena všemi zárukami uvedenými Soudním dvorem v bodech 60až 68 rozsudku Digital Rights Ireland.